

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.593 van 22 oktober 1998

A. 79.338/XIII-739

In zake : 1. **HUART** Thierry,
2. **GOFFIN** Dany,
3. **de vereniging zonder winstoogmerk**
"Notre Village est un sourire
Vinalmont-Wanzoul-Roua",
die alle woonplaats gekozen hebben
bij
Mr. Jean-Luc MATHY, advocaat,
rue Sainttraint 9
5000 Namen,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd
door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne ORBAN de XIVRY, advocaat,
route de Beusaint 29
6980 La Roche-en-Ardenne.

Tussenkomen partij :

de naamloze vennootschap CARRIERES
DE MONT & VAN DEN WILDENBERG,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique LAGASSE, advocaat,
Stwg. op Ter Hulpen 187
1170 Brussel.

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 13 juli 1998 ingestelde
vordering, waarbij Thierry HUART, Dany GOFFIN en de

vereniging zonder winstoogmerk "Notre Village est un sourire Vinalmont-Wanzoul-Roua" de schorsing vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Minister van Leefmilieu, Natuurlijke Hulpbronnen en Landbouw van 23 april 1998 "waarbij uitspraak wordt gedaan over het beroep dat Meester LAGASSE namens de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG heeft ingesteld tegen het besluit d.d. 19 augustus 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wanze, waarbij de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG de winningsvergunning wordt geweigerd voor de exploitatie van een kalksteengroeve en de aanhorigheden ervan in het gehucht "Au Roua" op het grondgebied van de gemeente Vinalmont";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de nietigverklaring van dezelfde handeling vorderen;

Gezien het op 13 augustus 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot het opleggen van een dwangsom die op 20 oktober 1998 zijn ingesteld door de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. VOGEL, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 oktober 1998 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J.-L. MATHY, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. E. ORBAN de XIVRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. D. LAGASSE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. VOGEL, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat een goede rechtsbedeling erbij gebaat is dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot het opleggen van een dwangsom samen met de vordering tot schorsing worden beoordeeld;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing en van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen :

De steengroeve van Vinalmont ligt op het grondgebied van de gemeente Wanze, in het gehucht "Au Roua", in het natuurpark "Vallées de la Burdinale et de la

Mehaigne". Zij wordt sedert 1899 geëxploiteerd. Er wordt onder meer Vinalmontse blauwe steen gewonnen, een lichtkleurig kalkgesteente dat gewild is als siersteen, onder meer voor de restauratie van oude monumenten. Het betrokken gesteente is bekend onder de naam V2a. Niet alle gesteenten van het type V2a lenen zich echter tot het gebruik als siersteen. Alleen niet-gebarsten V2a-kalksteen met een goede structuur kan daarvoor dienen. V2a van mindere kwaliteit wordt gebruikt in de kalkproductie of in de chemische industrie, de glasindustrie of de suikerindustrie. De V2a-laag van Vinalmont ligt onder een acht meter dikke laag zwarte kalksteen. Dat soort kalksteen, V2b genaamd, is niet geschikt als bouwsteen. Het wordt vergruisd om gebruikt te worden in de civieltechnische bouw. De steengroeve van Vinalmont is de enige plaats waar thans V2a gewonnen wordt die gebruikt wordt als siersteen.

De tussenkomende partij, de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG, heeft bij een beslissing van de bestendige deputatie van Luik d.d. 27 oktober 1977 de vergunning gekregen om de steengroeve van Vinalmont te exploiteren. De oppervlakte waarop die vergunning slaat, bedraagt ongeveer 2,5 hectare. Op het gewestplan Hoei-Borgworm, dat op 20 november 1981 definitief is goedgekeurd, was de steengroeve van Vinalmont als ontginningsgebied aangewezen. De aanpalende stukken grond waren als ontginningsuitbreidingsgebied aangewezen.

Op 18 juli 1996 heeft de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wanze een "winningsvergunning aangevraagd voor de uitbreiding en de aanhorigheden van de steengroeve van Vinalmont". Die aanvraag heeft betrekking op een bijkomende oppervlakte van 9 hectare, en stemt ongeveer overeen met het gebied dat op het in 1981 vastgestelde gewestplan is aangewezen als

ontginningsuitbreidingsgebied. De totale hoeveelheid te ontginnen steen is volgens de aanvraag geraamd op 2.000.000 m³, of ongeveer 5.000.000 ton (V2a + V2b). De jaarlijkse productie bedraagt naar schatting 200.000 ton (V2a + V2b).

In de aanvraag wordt voorzien in de aanleg van een weg om te voorkomen dat het voertuigenverkeer hinder teweegbrengt en dat het verkeer door het gehucht moet rijden dat dicht bij de steengroeve ligt. Het definitieve traject van die weg, die de steengroeve moet verbinden met de weg van Huccorgne naar Warnant-Dreye, die parallel loopt met de "autoroute de Wallonie", moet vastgesteld worden in overleg met de gemeenteoverheden van Wanze en Braives. De tussenkomenende partij heeft in haar aanvraag benadrukt dat zij de aangevraagde winningsvergunning dringend nodig had, omdat de exploitatie van de steengroeve zo ver was gevorderd dat de grens van de percelen waarvoor ze een vergunning had, alsook de grens van het in het gewestplan omschreven ontginningsgebied werd bereikt.

Op 18 juli 1996 - dezelfde dag als die waarop de winningsvergunning is aangevraagd - heeft de Waalse Regering definitief de gedeeltelijke wijziging vastgesteld van kaartblad 41/6 van het gewestplan Hoei-Borgworm, waarbij in het gewestplan een ontginningsgebied ter uitbreiding van de ontginningsgebieden N.V. CARMEUSE en CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG wordt aangewezen, gelegen te Moha, op het grondgebied van de gemeente Wanze. Tegen dat besluit is een beroep tot nietigverklaring ingesteld, maar de verzoekende partij heeft daarvan op 24 september 1998 afstand gedaan. De betrokken wijziging van het gewestplan heeft tot gevolg dat de percelen waarop de bestreden uitbreidingsaanvraag betrekking heeft, in een uitgestrekt ontginningsgebied komen te liggen dat alle terreinen omvat die tussen de steengroeve van Vinalmont

van de tussenkomende partij en de steengroeve die geëxploiteerd wordt door de N.V. CARMEUSE op het Moha-terrein liggen.

Op 8 augustus 1996 heeft de tussenkomende partij de gemeente Wanze een brief gestuurd, waarin ze stelt dat ze, gezien de wijzigingen van het gewestplan, een ontginningsaanvraag zou indienen "die veel ruimer zou zijn dan de aanvraag die op 18 juli 1996 is ingediend".

Op 10 september 1996 heeft de gemeente Wanze de tussenkomende partij meegedeeld dat het dossier niet als volledig kon worden beschouwd in het licht van de vereisten van artikel 3 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve (BWGE) d.d. 31 mei 1990 houdende uitvoering van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven. Bij die brief was het advies van de gemachtigde ambtenaar gevoegd, waarin artikel 4 van het genoemde BWGE voorziet (advies over de vraag of het dossier conform artikel 3 van dat besluit is). In dat advies, gedagtekend 9 augustus 1996, stond onder meer het volgende te lezen :

" Ik stel tevens vast dat eerst een toegangsweg moet worden aangelegd voordat de exploitatie van het ontginningsuitbreidingsgebied kan worden aangevat. Ik wijs er nu reeds op dat ik geen advies over de opportuniteit van de aangevraagde exploitatie-activiteit en dus van de winningsvergunning kan geven voordat mij in het kader van een bouwaanvraag is meegedeeld welke schikkingen getroffen worden om die weg aan te leggen".

Op 1 oktober 1996 heeft de tussenkomende partij de gemeente Wanze de gevraagde inlichtingen verstrekt; ze heeft daarbij toegelicht dat, wat de toegangsweg betrof, een overeenkomst met het gemeentebestuur werd voorbereid, die de avond daarvoor, 30 september, aan het college van burgemeester en schepenen zou moeten zijn voorgelegd.

Op 8 januari 1997 heeft de gemachtigde ambtenaar de mijnningenieur bevestigd dat het aanvraagdossier als volledig kon worden beschouwd. De gemachtigde ambtenaar heeft er opnieuw op gewezen dat hij pas een advies over de winningsvergunning kon uitbrengen wanneer hem in het kader van een bouwaanvraag zou zijn meegedeeld welke schikkingen getroffen zouden worden in verband met de aanleg van de toegangsweg. Op 13 januari 1997 heeft het directoraat-generaal natuurlijke bronnen en leefmilieu de gemeente Wanze geschreven dat het dossier als volledig kon worden beschouwd en dat, rekening houdend met de inlichtingen die verstrekt zijn in het voorafgaand milieu-effectrapport, het project kon worden vrijgesteld van de rest van de milieu-effectbeoordelingsprocedure vastgesteld in het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest. Het openbaar onderzoek voorgeschreven door de artikelen 5 tot 7 van het BWGE d.d. 31 mei 1990 heeft plaatsgevonden van 24 januari 1997 tot 24 februari 1997. Het heeft geleid tot zowat 1400 bezwaarschriften, die voornamelijk betrekking hadden op de volgende punten :

- de milieuhinder die door het project teweeggebracht kon worden (geen milieu-effectonderzoek terwijl het project gerealiseerd wordt in een natuurpark; onvoldoende informatie over de hinder; ontstentenis van een nauwkeurig project voor de heraanleg en vrees dat de plaats na de exploitatie een stortplaats wordt; vrees dat de ware omvang van het project wordt uitgebreid tot een oppervlakte van 80 hectare en een jaarlijkse productie van één miljoen ton);
- het gevaar dat de steenreserves van Vinalmont worden uitgeput doordat een ambachtelijk bedrijf voor de ontginning van gehouwen steen wordt omgevormd tot een industrieel bedrijf voor de ontginning van steenslag;

- sommige tegenstanders waren van mening dat geen enkele vergunning mocht worden toegekend zolang er nog altijd een geschil hangende was tussen de tussenkomenende partij en de N.V. CARMEUSE.

De aanvraag om een winningsvergunning heeft de Koninklijke commissie voor monumenten, landschappen en opgravingen er op 28 februari 1997 toe gebracht voor te stellen om het terrein van de steengroeve van Vinalmont op te nemen op de monumentenlijst. Als verklaring voor haar voorstel stelt de Commissie dat ze wenst dat de Vinalmontse steen voorbehouden blijft voor "verheven" doeleinden (gehouwen steen en siersteen) en behoed wordt voor een intensieve exploitatie (kalk, steenslag). De aanvraag om een ontginningsvergunning lijkt haar in strijd te zijn met de bescherming van het gemeenschappelijk erfgoed waarvan de Vinalmontse steen deel uitmaakt. Op 24 maart 1997 heeft de provinciale kamer van de Koninklijke commissie voor monumenten, landschappen en opgravingen een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht over de ontginningsaanvraag. Op 26 maart 1997 heeft de afdeling erfgoed van het Ministerie van het Waals Gewest ook een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht. Ze legden beide de nadruk op de waarde van de Vinalmontse steen als erfgoed en op de noodzaak om bij de verdere exploitatie methodes te gebruiken die verenigbaar zijn met het behoud van dat erfgoed.

Op 13 juni 1997 heeft de gemachtigde ambtenaar, op grond van artikel 8 van het BWGE d.d. 31 maart 1990, een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht, waarin onder meer het volgende werd gesteld : "om de gevolgen van de toename van het vrachtverkeer te beperken, zal een nieuwe weg worden aangelegd ten noorden van de ontginningsplaats".

Op 30 juni 1997 heeft het dagelijks bestuur van het "parc naturel des vallées de la Burdinale et de la Mehaigne" een ongunstig advies uitgebracht, aangezien het project het gebruik van de Vinalmontse steen als edele siersteen in het gedrang dreigde te brengen.

Op 14 juli 1997 heeft de gemachtigde ambtenaar een aanvullend advies uitgebracht. Met betrekking tot de rondweg stond in dat aanvullende advies onder meer het volgende te lezen :

" Met betrekking tot het voertuigenverkeer blijkt de aanleg van een nieuwe weg ten noorden van de plaats genoemd in punt 8 van ons advies d.d. 13 juni, niet realiseerbaar bij de huidige stand van zaken. Uit het project, zoals het thans voorligt, blijkt echter dat het voertuigenverkeer gevoelig kan toenemen en bijgevolg heel wat hinder kan veroorzaken voor de omwonenden;

Bovendien wordt de overeenkomst tussen Carmeuse en de verzoekende vennootschap, waarin een verkeersregeling wordt vastgelegd, aangeklaagd. Dat zal tot gevolg hebben dat de situatie met betrekking tot het voertuigenverkeer en de hinder die daaruit voortvloeit, zal veranderen.

Wat dat betreft zou de aanvrager dus waarborgen moeten stellen, en de overheid zou bijzondere voorwaarden moeten opleggen om dat probleem te verhelpen".

Op 16 juli 1997 heeft de mijnningenieur aan de gemeente Wanze het gemotiveerd advies overgezonden waarin artikel 9 van het BGWE d.d. 31 mei 1990 voorziet. Het gaat om een voorwaardelijk gunstig advies dat is uitgebracht "met dien verstande dat de problematiek van het voertuigenverkeer nog dient te worden opgelost, een oplossing die gevonden kan worden in overleg met de exploitant en de gemeenteoverheid".

Op 19 augustus 1997 heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wanze de gevraagde winningsvergunning geweigerd.

In juni 1997 heeft de tussenkomende partij bij de provinciale technische dienst van Luik een technisch dossier ingediend met betrekking tot de bouw van een bruggetje over de beek aan de Fond du Roua. Ze heeft een ander dossier ingediend bij dezelfde dienst voor de bouw van een betonnen verzamel- en draineerbekken met een diameter van 40 cm. Bij een besluit van 16 april 1998 heeft de bestendige deputatie de beide aangevraagde vergunningen geweigerd. Op 5 juni 1998 heeft de tussenkomende partij tegen dat besluit een beroep ingesteld dat nog hangende is.

Op 27 augustus 1997 heeft de tussenkomende partij twee bouwvergunningen aangevraagd voor de aanleg van de rondweg om het gehucht Roua heen, respectievelijk voor de percelen op het grondgebied van de gemeente Wanze en voor het perceel op het grondgebied van de gemeente Braives. Het college van burgemeester en schepenen van Wanze heeft op 23 juni 1998 de aangevraagde bouwvergunning geweigerd. De tussenkomende partij heeft op 29 juli 1998 tegen die beslissing beroep ingesteld bij de bestendige deputatie. Dat beroep is nog altijd hangende. De gemeente Braives heeft nog geen uitspraak gedaan over de bouwaanvraag.

Op 4 september 1997 heeft de tussenkomende partij, op grond van artikel 14, § 2, van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, bij de Waalse Gewestexecutieve beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Wanze d.d. 19 augustus 1997 waarbij de winningsvergunning geweigerd wordt. Ze voerde onder meer aan dat ondertussen bouwaanvragen waren ingediend, ze betwistte de motieven van de beslissing van het college en benadrukte dat het absoluut nodig was dat de levensvatbaarheid van haar exploitatie snel gewaarborgd werd, aangezien ze haar reserves uitgeput had. Het directoraat-generaal

ruimtelijke ordening, huisvesting en patrimonium en het directoraat-generaal natuurlijke bronnen en leefmilieu hebben voorwaardelijk gunstige adviezen uitgebracht.

Op 23 april 1998 heeft de Minister van Leefmilieu, Natuurlijke Hulpbronnen en Landbouw, uitspraak doende over het beroep van de tussenkomende partij, het bestreden ministerieel besluit genomen, waarbij de tussenkomende partij de gevraagde winningsvergunning wordt verleend voor een onbeperkte duur wat de ontginning van kalksteen betreft, en voor een periode van dertig jaar wat de exploitatie van de aanhorigheden betreft, waarmee de beslissing van de gemeente teniet is gedaan. Dat besluit is van 6 mei 1998 tot en met 15 mei 1998 uitgehangen;

Overwegende dat de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG bij een op 13 augustus 1998 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partij, zonder eigenlijk de ontvankelijkheid *ratione temporis* van het verzoekschrift te betwisten, opmerkt dat de vordering tot schorsing alleen ontvankelijk kan worden verklaard wanneer de beroepstermijn ingaat op de laatste dag van de aanplakking;

Overwegende dat het bestreden besluit, met toepassing van artikel 12 juncto artikel 15 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve d.d. 31 mei 1990 houdende uitvoering van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, tot die besluiten behoort die gedurende tien dagen in extenso uitgehangen moeten worden in het gemeentehuis en op de plaats van de in het vooruitzicht gestelde exploitatie-activiteit; dat zolang het besluit niet gedurende de reglementaire termijn is uitgehangen die

door die bepalingen is vastgesteld, er geen rechtsgeldige bekendmaking is geweest; dat de termijn om beroep in te stellen bij de Raad van State pas begint te lopen op het tijdstip dat de voorgeschreven bekendmakingstermijn is verstreken; dat de op 13 juli 1998 ingestelde vordering tot schorsing ontvankelijk is ratione temporis, aangezien de aanplakking heeft plaatsgevonden van 6 mei 1998 tot 15 mei 1998;

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwisten voor zover ze is ingesteld door de derde verzoekende partij, op de grond dat ze niet aantoonst dat ze de vormvoorschriften heeft vervuld die zijn opgelegd bij de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, noch dat haar raad van bestuur overeenkomstig haar statuten de beslissing heeft genomen om beroep in te stellen;

Overwegende dat de derde verzoekende partij ter terechtzitting de documenten heeft neergelegd waaruit blijkt dat de vormvoorschriften vereist bij de wet van 27 juni 1921 om in rechte te kunnen optreden, geëerbiedigd zijn, alsook het bewijs van een beslissing van haar raad van bestuur om deze vordering tot schorsing in te stellen, een beslissing die in de loop van de beroepstermijn is genomen; dat de vordering ontvankelijk is voor zover ze door de derde verzoekende partij is ingesteld;

Overwegende dat de verzoekende partijen het derde middel van de vordering tot schorsing ontleen aan schending van artikel 23 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 6 van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, van de artikelen 14, § 2, en 15 van het decreet

van 27 oktober 1988 op de groeven, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan dwaling omtrent en tegenstrijdigheid van de motieven, en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat ze eensgezind aanvoeren dat het externe voertuigenverkeer de voornaamste hinder is die door het project veroorzaakt wordt, en dat de tussenkomen partij zelf, in de ontginningsaanvraag van 18 juli 1996, heeft gesteld dat de aanleg van een nieuwe weg noodzakelijk was en heeft meegedeeld dat de nodige stappen daartoe waren ondernomen; dat ze van oordeel zijn dat het bestreden besluit, in die omstandigheden, nauwkeurig de voorwaarden betreffende de toegankelijkheid van de groeve en betreffende het voertuigenverkeer had moeten bepalen, in plaats van alleen maar een abstracte overgangsbepaling vast te leggen, die bestaat in een beperking van de exploiteerbare hoeveelheid tot aan het einde van de werkzaamheden voor de aanleg van de rondweg (art. 66 van het bestreden besluit); dat de verzoekende partijen onderstrepen dat de weigering van de vergunningen voor de aanleg van die weg de opheffing van de genoemde overgangsbepaling in de nabije toekomst onwaarschijnlijk maakt; dat ze daaruit besluiten dat het bestreden besluit de in het middel genoemde bepalingen in drie opzichten schendt :

- in het besluit wordt er ten onrechte van uitgegaan dat artikel 3 van het BWGE d.d. 31 mei 1990 betreffende de definiëring van de aanhorigheden (lees : artikel 3, laatste lid, van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven) eraan in de weg stond dat de afgifte van een vergunning afhankelijk gesteld werd van de aanleg van de geplande industrieweg; volgens artikel 15, b, van het decreet op de groeven zou de verwerende partij integendeel verplicht geweest zijn de maatregelen te nemen die nodig waren om de hinder te beperken die door de exploitatie aan de omgeving zou worden berokkend;

het begrip aanhorigheden van de groeven zou in het decreet zijn ingevoegd als verzamelterm voor alle onderdelen waarop de ontginningsvergunning betrekking heeft, en niet om de beoordelingsbevoegdheid van de bevoegde overheid en de plichten die krachtens artikel 15 van het genoemde decreet op haar rusten, te beperken; de bestreden handeling zou bijgevolg aangetast zijn door een dwaling omtrent de motieven en omtrent de motivering, waardoor de regelmatigheid ervan geschonden zou zijn;

- de verwerende partij heeft de verplichting om bestuurshandelingen uitdrukkelijk te motiveren geschonden doordat ze niet nauwkeurig aangeeft waarom ze de aanleg van de nieuwe weg niet heeft opgelegd, ondanks de adviezen en bezwaren die in het kader van het onderzoek van het beroep en in het kader van het openbaar onderzoek zijn verzameld, waaruit bleek dat de aanleg van zulk een weg noodzakelijk was;
- de overgangsbepaling vervat in artikel 66 van de bestreden handeling zou kennelijk niet voldoen ten aanzien van het nagestreefde doel, aangezien de tussenkomende partij in totaal 70.000 ton zou kunnen exploiteren op enkele maanden tijd; bovendien zou de bestreden handeling niet aangeven in welk opzicht de opgelegde capaciteitsbeperking toereikend zou zijn ten aanzien van het nagestreefde doel;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat artikel 3 van het decreet op de groeven, dat de toegangswegen en de wegen die buiten de grenzen van het bedrijf liggen uitdrukkelijk niet rekent tot de aanhorigheden van de groeve, eraan in de weg zou hebben gestaan dat ze de vergunningaanvrager zou opleggen een rondweg aan te leggen; dat de tussenkomende partij en de verwerende partij aanvoeren dat de bestreden handeling, om

de hinder die gepaard gaat met het voertuigenverkeer binnen voor de omwonenden aanvaardbare grenzen te houden, de hoeveelheid gesteente die ontgonnen kan worden beperkt tot 70.000 ton per jaar zolang de rondweg niet is aangelegd, een hoeveelheid die overeenstemt met 11 vrachtwagens of 22 passages per dag, waarbij aldus zeer concreet rekening wordt gehouden met de belangen van de partijen bij de zaak; dat de tussenkommende partij voorts zegt dat de rondweg aangelegd mag worden en dat tegen de weigering van het schepencollege van Wanze op 29 juli 1998 beroep is ingesteld bij de bestendige deputatie van Luik;

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat de voornaamste hinder waarvoor gevreesd wordt en die veroorzaakt wordt door de exploitatie van de steengroeve, het voertuigenverkeer is dat van en naar de groeve rijdt; dat zowel de tussenkommende partij als de overheid gedurende de hele administratieve procedure ervan blijken hebben gegeven dat ze ernaar streven te voorkomen dat een aanzienlijk voertuigenverkeer doorheen de omliggende plaatsen, en vooral het gehucht Roua, zou rijden; dat ze daarover immers hetzelfde zeggen : de tussenkommende partij in de ontginningsaanvraag, in het voorafgaande milieu-effectrapport, in de brief die ze op 1 oktober 1996 naar het gemeentebestuur van Wanze heeft gestuurd, in de op 27 augustus 1997 ingediende aanvraag van een vergunning voor de aanleg van de betrokken weg, in het beroep dat op 4 september 1997 aan de Regering is gericht en in de memorie die op 24 oktober 1997 is ingediend, het directoraat-generaal ruimtelijke ordening, huisvesting en patrimonium in zijn brieven van 9 augustus 1996, 8 januari, 13 juni en 14 juli 1997, het directoraat-generaal natuurlijke bronnen en leefmilieu in zijn nota van 16 juli 1997, en het college van burgemeester en schepenen van Wanze in zijn besluit van 19 augustus 1997; dat er nooit enig andersluidend standpunt is uitgebracht;

Overwegende dat de enige wettiging van de overgangsbepaling luidens welke per jaar 70.000 ton geëxploiteerd mag worden zolang de nieuwe weg nog niet is aangelegd, in het verslag aan de Minister staat, dat op 16 februari 1998 is opgemaakt door het directoraat-generaal natuurlijke bronnen en leefmilieu, en luidt als volgt :

" Laten we eerst duidelijk stellen dat de toegangswegen en de wegen buiten de grenzen van de exploitatie uitdrukkelijk uitgesloten zijn van de werkingssfeer van artikel 3 van het BWGE d.d. 31 mei 1990 betreffende de definiëring van de aanhorigheden.

De winningsvergunning mag dus geen enkele voorwaarde opleggen in verband met de aanleg van de geplande afzonderlijke industrieweg. De concrete uitvoering van zulk een project is bijzonder wenselijk met het oog op de beperking van de voornaamste hinder die de omwonenden zouden moeten ondergaan indien een vergunning wordt toegekend. Het zou evenwel onaanvaardbaar zijn zulk een toestand te tolereren ($\pm$ 30 vrachtwagens of 60 passages/dag), indien de weg voor het vrachtvervoer er niet zou komen. We zouden dan ook voorstellen een overgangsvoorwaarde op te leggen die ertoe strekt de jaarproductie van kalksteen terug te brengen tot 70.000 ton, ofwel een beetje meer dan 10.000 ton Vinalmontse steen. Met die voorwaarde wordt tegelijkertijd de verdere exploitatie van dat gesteente gewaarborgd en wordt ervoor gezorgd dat de hinder voor de omwonenden veroorzaakt door het voertuigenverkeer aanvaardbaar is ($\pm$ 22 tot 24 passages/dag). Die voorwaarde zou ten slotte vervallen zodra van de ingebruikneming van de weg kennis wordt gegeven aan de mijningenieur en aan de ambtenaar die belast is met het toezicht";

Overwegende dat noch op basis van deze passage van het dossier, noch op basis van enig ander stuk hiervan enige correlatie kan worden gelegd tussen het exploitatievolume waarvoor bij wijze van overgangsmaatregel een vergunning is verleend en de omvang van de hinder die wordt veroorzaakt door het verkeer dat met die exploitatie gepaard gaat; dat het aantal vrachtwagens dat iedere dag door het gehucht Roua rijdt, volgens de gegevens verstrekt door de tussenkomende partij, van 6 naar 22 zal worden opgetrokken; dat het

middel ernstig is voor zover het ontleend is aan gebrek aan motivering;

Overwegende dat de verzoekende partijen aanvoeren dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat ze onder meer de hinder aanvoeren die veroorzaakt wordt door de vrachtwagens die dagelijks passeren en die 70.000 ton kalksteen per jaar moeten vervoeren, ofwel 22 vrachtwagens per dag, hinder die afbreuk zou doen aan de kwaliteit van hun bestaan; dat ze voorts stellen dat de weigering, door de gemeente Wanze, om de bouwvergunning voor de rondweg toe te kennen, hun vrees bevestigt dat het voertuigenverkeer aanzienlijk zal toenemen als gevolg van de betwiste winningsvergunning;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing een vrachtwagenverkeer inhoudt van 22 passages (11 vrachtwagens) per dag, dat ze rekening houdt met de hinder die dat verkeer met zich meebrengt voor de omwonenden door de jaarlijkse hoeveelheid kalksteen die ontgonnen mag worden, terug te brengen van 200.000 ton naar 70.000 ton zolang de rondweg niet is aangelegd; dat ze voorts stelt dat de verzoekende partijen niet aantonen in welk opzicht de betwiste vergunning, ondanks deze belangrijke beperking, hun een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou opleveren; dat de tussenkomenende partij opmerkt dat er minder dan vier keer zoveel vrachtwagenverkeer zou zijn dan nu; dat ze tevens opmerkt dat het aangevoerde nadeel voortvloeit uit het gewestplan, en niet uit de bestreden winningsvergunning; dat ze in de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in de eerste plaats vraagt dat gesteld wordt dat het vrachtwagenverkeer beperkt is tot 20 passages per exploitatiedag en die beperking gekoppeld is aan een dwangsom, en dat ze verklaart er geen bezwaar tegen te

hebben dat dit aantal beperkt wordt tot 12 passages per werkdag gedurende de eerstkomende twaalf maanden, en vervolgens opgetrokken wordt tot 16 passages gedurende de twaalf volgende maanden;

Overwegende dat het gehucht Roua in een woongebied met landelijk karakter ligt, net naast een gebied dat sedert 1981 in het gewestplan Hoei-Borgworm aangewezen is als ontginningsgebied en ontginningsuitbreidingsgebied; dat er bij de huidige plaatselijke gesteldheid geen andere verbindingsweg is tussen het ontginnings- en het ontginningsuitbreidingsgebied en het wegnnet dan de weg die door het gehucht Roua loopt; dat de oorzaak van het aangevoerde nadeel gedeeltelijk in het gewestplan ligt; dat dit gewestplan echter niet kan worden aangevoerd om te wettigen dat buitenmatige hinder wordt berokkend aan de omwonenden, waarbij in hun nadeel afbreuk wordt gedaan aan de gelijkheid ten aanzien van de openbare lasten; dat de overheid zich daarvan bewust was, aangezien ze het verkeer van en naar de groeve beperkt heeft zolang de daartoe aan te leggen weg niet klaar was; dat, zoals blijkt uit het onderzoek van het derde middel, evenwel niet vaststaat of die beperking toereikend is; dat de kans op een nadeel bijgevolg op zijn minst als reëel moet worden beschouwd;

Overwegende dat de volledige schorsing van de bestreden handeling de levensvatbaarheid van het bedrijf van de tussenkomende partij op de helling zou zetten en de uitvoering van verscheidene werkzaamheden waarvoor geen ander materiaal kan worden gebruikt dan de Vinalmontse steen in het gedrang zou brengen; dat zelfs de verzoekende partijen de waarde van dat gesteente niet betwisten, noch het belang om het te exploiteren; dat een totaal exploitatieverbod buitenmatig zou zijn, te meer daar de nietigverklaring van de bestreden handeling op grond van het middel dat hierboven ernstig is bevonden, er niet aan

in de weg zou staan dat de bestreden handeling opnieuw zou worden uitgevaardigd, maar dan met een afdoende motivering of met een andere overgangsmaatregel;

Overwegende dat de Raad van State niet in staat is te beoordelen of de beperking tot 12 passages per dag van vrachtwagens (6 maal heen en terug), waarom bij wijze van overgangsmaatregel door de tussenkommende partij is verzocht voor de eerstkomende twaalf maanden, de omvang van het nadeel voldoende kan beperken;

Overwegende dat er bij de voorbereiding van de bestreden handeling voortdurend naar gestreefd is te voorkomen dat het vrachtverkeer in het gehucht Roua zou toenemen; dat daaruit afgeleid kan worden dat de huidige toestand aanvaardbaar is, zoals de verzoekende partijen op de terechtzitting bevestigen; dat uit een stuk dat door de tussenkommende partij is overgelegd ter staving van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen blijkt dat het verkeer dat in de loop van de laatste maanden is opgetekend, gemiddeld twee vrachtwagens per dag omvat, een getal dat dermate kan schommelen dat het, op de maand juli na (bouwverlof), de ene maand dubbel zo veel kan bedragen als de maand erop; dat door de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in te willigen, maar ze te beperken tot vier heen- en terugritten per dag, de levensvatbaarheid van de exploitatie voor de komende maanden gewaarborgd lijkt te kunnen worden zonder de omwonenden een buitensmatig nadeel te berokkenen; dat zodra de weg, die gepland is om ervoor te zorgen dat men niet door het gehucht Roua hoeft te rijden om bij de groeve te raken, aangelegd is, iedere beperking van de exploitatie kan worden opgeheven, zodat er geen reden is het aantal passages na een bepaalde termijn op te trekken;

Overwegende dat de dwangsom voorgesteld door de tussenkommende partij er weliswaar voor kan zorgen dat

de desbetreffende verplichtingen worden nageleefd, maar dat de Raad van State luidens artikel 17, § 5, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, waarnaar artikel 18, vijfde lid verwijst, niet bevoegd is dwangsommen op te leggen op vordering van andere personen dan de verzoekende partij, en evenmin ten laste van andere personen dan de "betrokken overheid"; dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom ten laste van de tussenkommende partij, zelfs indien het door haarzelf wordt voorgesteld, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen die in de tweede plaats geformuleerd is door de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG, betrekking heeft op de beschadiging van de steenweg; dat, aangezien dat onderdeel van het door de verzoekende partijen aangevoerde nadeel niet in dit arrest in aanmerking is genomen, er geen grond is om die vordering in te willigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot het opleggen van een dwangsom, ingesteld door de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG, worden samengevoegd met de vordering tot schorsing die is ingesteld door Thierry HUART, Dany GOFFIN, en de

vereniging zonder winstoogmerk "Notre Village est un sourire Vinalmont-Wanzoul-Roua".

Artikel 3.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van het besluit van de Minister van Leefmilieu, Natuurlijke Hulpbronnen en Landbouw van 23 april 1998 "waarbij uitspraak wordt gedaan over het beroep dat Meester LAGASSE namens de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG heeft ingesteld tegen het besluit d.d. 19 augustus 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wanze, waarbij de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG de winningsvergunning wordt geweigerd voor de exploitatie van een kalksteengroeve en de aanhorigheden ervan in het gehucht "Au Roua" op het grondgebied van de gemeente Vinalmont".

Artikel 4.

Bij wijze van voorlopige maatregel wordt de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG gemachtigd de exploitatie van de groeve voort te zetten op de voorwaarden die zijn vastgesteld in het bestreden besluit, met dit voorbehoud dat het aantal vrachtwagens van 25 ton dat van en naar de groeve mag rijden, beperkt wordt tot vier per exploitatiedag (acht ritten door het gehucht Roua).

Artikel 5.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot het opleggen van een dwangsom, ingesteld door de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG, worden voor het overige afgewezen.

Artikel 6.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op tweeëntwintig oktober 1900 achtennegentig door :

de Hr. LEROY,
Mevr. ROBA,

staatsraad, wnd. voorzitter,
toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier,

De wnd. Voorzitter,

N. ROBA.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.